

Pàtria Jove

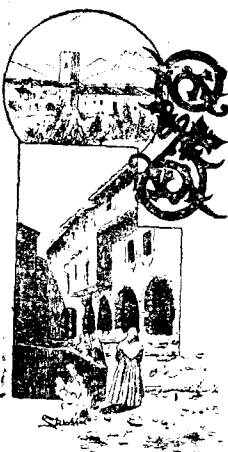
N.º 2

OLOI 18 DE NOVEMBRE DE 1932

Preu 10 cèntims

12195.

Al combat i a la victòria

EGURAMENT, diumenge, el poble català, que no vol deixar d'esser-ho, que no vol renegar del seu passat, que anhela afirmar els trets de la seva fesomia, que desitja la pau espiritual i el redreçament dels creients davant la destrucció sectària, manifestarà a les urnes la seva voluntat terminant i inequívoca.

Cada dia sentireu planys, i complantes, lamentacions i crítiques esterils. Però afortunadament ha arribat l'hora en la qual s'han d'acallar les queixes per dir d'una manera solemne on cal fer-ho, que el poble no està d'acord amb la ruta que s'imprimeix a l'afer públic.

La correntia revolucionària ha fixat descaradament el seu únic objectiu en anul·lar l'Església i esboiar de casa nostra aquest *odor Christi* que embauma tots els seus indrets. Els paladins de l'ordre deuen mostrar la seva posició, mantenint davant i per sobre de tot el principi de la Fe i que conculca la Revolució.

Els fervors sectaris, coneixedors de què en el sí de les famílies és on es forja l'ànima de la raça, persegueixen destruir-la i arrebarar dels

pares el dret imprescriptible i inalienable de la educació dels fills, per mitjà de l'escola única i laica. Hora és que quants es sentin vexats per aquests propòsits, ja en part traduïts en realitats, es redrecin valentment per mantenir abans que tot i per damunt de qualsevol partidisme, d'una manera inequívoca i lleial. l'adhessió als principis que el Dret Natural ha sancionat i que les lleis positives reconeixen en tots els països

Propietaris i terralloners, fabricants i obrers, comerciants i industrials de totes menes, que volen un ordre social, basat no en les filantròpiques concepcions del temps, prenyades d'engany, sinó en la justícia social basada en les sublimes normes de la caritat cristiana; quants estimen que el treball, amb l'estalvi, és l'escala per assolir a la propietat, i quants, divorciats del sentir les modernes utopies, consideren aquesta propietat com a base imprescindible de la família i de la societat plegada, deuen en les urnes mostrar els seus sentiments i els seus ideals en la jornada de diumenge.

La ruta dels temps porta, amb el socialisme i el comunisme, a l'esmicolament de la dignitat humana. L'error del liberalisme, que volia emancipar l'home de Déu, exaltant l'individualisme, ha conduït a la negació de l'individu per convertir-lo en màquina de l'Estat. I de cara al